

1. Mose 42

Septuaginta (LXX)

1 Ἰδὼν δὲ ιακωβ ὅτι ἔστιν πρᾶσις ἐν αἰγύπτῳ εἶπεν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἵνα τί ῥᾳθυμεῖτε

2 Ἰδοὺ ἀκήκοα ὅτι ἔστιν σῖτος ἐν αἰγύπτῳ κατάβητε ἐκεῖ καὶ πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα ἵνα ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν

3 κατέβησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ ιωσηφ οἱ δέκα πρίασθαι σῖτον ἐξ αἰγύπτου

4 τὸν δὲ βενιαμιν τὸν ἀδελφὸν ιωσηφ οὐκ ἀπέστειλεν μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ εἶπεν γάρ μήποτε συμβῇ αὐτῷ μαλακία

5 ἥλθον δὲ οἱ υἱοὶ ισραὴλ ἀγοράζειν μετὰ τῶν ἐρχομένων ἦν γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῇ χανααν

6 ιωσηφ δὲ ἦν ἄρχων τῆς γῆς οὗτος ἐπώλει παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς ἐλθόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ ιωσηφ προσεκύνισαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν

7 Ἰδὼν δὲ ιωσηφ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐπέγνω καὶ ἥλλοτριοῦτο ἀπ' αὐτῶν καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς σκληρὰ καὶ εἶπεν αὐτοῖς πόθεν ἦκατε οἱ δὲ εἶπαν ἐκ γῆς χανααν ἀγοράσαι βρώματα

8 ἐπέγνω δὲ ιωσηφ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν

9 καὶ ἐμνήσθη ιωσηφ τῶν ἐνυπνίων ὧν εἶδεν αὐτός καὶ εἶπεν αὐτοῖς κατάσκοποί ἐστε κατανοῆσαι τὰ ἵχνη τῆς χώρας ἦκατε

10 οἱ δὲ εἶπαν οὐχὶ κύριε οἱ παῖδες σου ἥλθομεν πρίασθαι βρώματα

11 πάντες ἐσμὲν υἱὸι ἑνὸς ἀνθρώπου εἰρηνικοί ἐσμεν οὐκ εἰσὶν οἱ παῖδες σου κατάσκοποι

12 εἶπεν δὲ αὐτοῖς οὐχὶ ἀλλὰ τὰ ἵχνη τῆς γῆς ἥλθατε ἰδεῖν

13 οἱ δὲ εἶπαν δώδεκά ἐσμεν οἱ παῖδες σου ἀδελφοὶ ἐν γῇ χανααν καὶ Ἰδοὺ ὁ νεώτερος μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον ὁ δὲ ἔτερος οὐχ ὑπάρχει

14 εἶπεν δὲ αὐτοῖς ιωσηφ τοῦτο ἐστιν δὲ εἰρηκα ύμιν λέγων ὅτι κατάσκοποί ἐστε

15 ἐν τούτῳ φανεῖσθε νὴ τὴν ὑγίειαν φαραω οὐ μὴ ἐξέλθητε ἐντεῦθεν ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ύμῶν ὁ νεώτερος ἔλθῃ ὃδε

16 ἀποστείλατε ἐξ ύμῶν ἕνα καὶ λάβετε τὸν ἀδελφὸν ύμῶν ύμεῖς δὲ ἀπάχθητε ἔως τοῦ φανερὰ γενέσθαι τὰ ῥήματα ύμῶν εἰ ἀληθεύετε ἢ οὐ εἰ δὲ μὴ νὴ τὴν ὑγίειαν φαραω ἢ μὴν κατάσκοποί ἐστε

17 καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ ἡμέρας τρεῖς

18 εἶπεν δὲ αὐτοῖς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ τοῦτο ποιήσατε καὶ ξήσεσθε τὸν θεὸν γὰρ ἐγὼ φοβοῦμαι

19 εἰ εἰρηνικοί ἐστε ἀδελφὸς ύμῶν εῖς κατασχεθήτω ἐν τῇ φυλακῇ αὐτοὶ δὲ βαδίσατε καὶ ἀπαγάγετε τὸν ἀγορασμὸν τῆς

σιτοδοσίας ύμῶν

20 καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον ἀγάγετε πρός με καὶ πιστευθήσονται τὰ δόγματα ὑμῶν εἰ δὲ μή ἀποθανεῖσθε ἐποίησαν δὲ οὕτως

21 καὶ εἶπεν ἔκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ναὶ ἐν ἀμαρτίᾳ γάρ ἐσμεν περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ὅτι ὑπερείδομεν τὴν θλῖψιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ὅτε κατεδέετο ἡμῶν καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν αὐτοῦ ἔνεκεν τούτου ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ θλῖψις αὗτη

22 ἀποκριθεὶς δὲ ρουβῆν εἶπεν αὐτοῖς οὐκ ἐλάλησα ὑμῖν λέγων μὴ ἀδικήσητε τὸ παιδάριον καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου καὶ ἴδού τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκζητεῖται

23 αὐτοὶ δὲ οὐκ ἥδεισαν ὅτι ἀκούει ιωσηφ ὁ γὰρ ἐρμηνευτὴς ἀνὰ μέσον αὐτῶν ἦν

24 ἀποστραφεὶς δὲ ἀπ' αὐτῶν ἔκλαυσεν ιωσηφ καὶ πάλιν προσῆλθεν πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπεν αὐτοῖς καὶ ἔλαβεν τὸν συμεων ἀπ' αὐτῶν καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν

25 ἐνετείλατο δὲ ιωσηφ ἐμπλῆσαι τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν σίτου καὶ ἀποδοῦναι τὸ ἀργύριον ἐκάστου εἰς τὸν σάκκον αὐτοῦ καὶ δοῦναι αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς οὕτως

26 καὶ ἐπιθέντες τὸν σῖτον ἐπὶ τὸν ὄνον αὐτῶν ἀπῆλθον ἐκεῖθεν

27 λύσας δὲ εἰς τὸν μάρσιππον αὐτοῦ δοῦναι χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐτοῦ οὐκ κατέλυσαν εἶδεν τὸν δεσμὸν τοῦ ἀργυρίου αὐτοῦ καὶ ἦν ἐπάνω τοῦ στόματος τοῦ μαρσίππου

28 καὶ εἶπεν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἀπεδόθη μοι τὸ ἀργύριον καὶ ἴδού τοῦτο ἐν τῷ μαρσίππῳ μου καὶ ἔξεστη ἡ καρδία αὐτῶν καὶ ἐταράχθησαν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες τί τοῦτο ἐποίησεν ὁ θεὸς ἡμῶν

29 ἥλθον δὲ πρὸς ιακωβ τὸν πατέρα αὐτῶν εἰς γῆν χανααν καὶ ἀπίγγειλαν αὐτῷ πάντα τὰ συμβάντα αὐτοῖς λέγοντες

30 λελάληκεν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς πρὸς ἡμᾶς σκληρὰ καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ ὡς κατασκοπεύοντας τὴν γῆν

31 εἴπαμεν δὲ αὐτῷ εἰρηνικοί ἐσμεν οὐκ ἐσμεν κατάσκοποι

32 δώδεκα ἀδελφοί ἐσμεν υἱοί τοῦ πατρὸς ἡμῶν ὁ εἰς οὐχ ὑπάρχει ὁ δὲ μικρότερος μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον ἐν γῇ χανααν

33 εἶπεν δὲ ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς ἐν τούτῳ γνώσομαι ὅτι εἰρηνικοί ἐστε ἀδελφὸν ἔνα ἄφετε ὥδε μετ' ἐμοῦ τὸν δὲ ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας τοῦ οἴκου ὑμῶν λαβόντες ἀπέλθατε

34 καὶ ἀγάγετε πρὸς με τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον καὶ γνώσομαι ὅτι οὐ κατάσκοποί ἐστε ἀλλ' ὅτι εἰρηνικοί ἐστε καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ἀποδώσω ὑμῖν καὶ τῇ γῇ ἐμπορεύεσθε

35 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ κατακενοῦν αὐτοὺς τὸν σάκκον αὐτῶν καὶ ἦν ἐκάστου ὁ δεσμὸς τοῦ ἀργυρίου ἐν τῷ σάκκῳ αὐτῶν καὶ εἶδον τὸν δεσμὸν τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν αὐτοὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν

36 εἶπεν δὲ αὐτοῖς ιακωβ ὁ πατὴρ αὐτῶν ἐμὲ ἡτεκνώσατε ιωσηφ οὐκ ἔστιν συμεων οὐκ ἔστιν καὶ τὸν βενιαμιν λήμψεσθε ἐπ' ἐμὲ ἐγένετο πάντα ταῦτα

37 εἶπεν δὲ ρουβῆν τῷ πατρὶ αὐτοῦ λέγων τὸν δύο υἱούς μου ἀπόκτεινον ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σέ δός αὐτὸν εἰς τὴν

χεῖρά μου κάγω ἀνάξω αὐτὸν πρὸς σέ

38 ὁ δὲ εἶπεν οὐ καταβήσεται ὁ υἱός μου μεθ' ὑμῶν ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν καὶ αὐτὸς μόνος καταλέιπται καὶ συμβήσεται αὐτὸν μαλακισθῆναι ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἂν πορεύησθε καὶ κατάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ᾧ δου